

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

18 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Dubăsari Valeriu și avocatul Pleșca Grigore în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 iulie 2020, în cauza penală privindul pe

PROSPED Piotr XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 18.04.2019 – 10.06.2019;

Instanța de apel: 08.07.2019 – 08.07.2020;

Instanța de recurs: 18.09.2020 – 18.11.2020.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți, sediul Fălești, din 10 iunie 2019, Prosped Piotr a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 12 ani și 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

S-a respins cererea acuzatorului de stat cu privire la încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare, care au fost trecute în contul statului.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Prosped Piotr la 16 ianuarie 2019, aproximativ ora 13⁰⁰, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în locuința sa din XXXXX, în urma conflictului apărut spontan între el și fiul său, XXXXX, membru al familiei sale cu care locuia împreună, care a intervenit pentru a-l liniști din comportamentul agresiv manifestat față de soția Prosped Liubovi, intenționat, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, urmărind scopul vătămării grave a integrității corporale, i-a aplicat lui XXXXX, cu un cuțit de bucătărie, o lovitură în regiunea abdominală pe stânga, pricinuindu-i ultimului leziuni corporale grave periculoase pentru viață, sub formă de plagă tăiată-înțepată penetrantă a abdomenului pe stânga cu lezarea intestinului subțire, mezoului

și a ficatului, cu hemoragie intra-abdominală masivă cu dezvoltarea șocului posttraumatic, în rezultatul cărora în aceeași zi a survenit decesul victimei în secția de reanimare a Spitalului raional Fălești.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către procuror de avocata Odetta Dzicovscaia în interesul inculpatului și de însăși inculpat prin care au solicitat casarea sentinței.

3.1 Procurorul a solicitat casarea parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a solicitat înlăturarea pedepsei și încasarea în beneficiul statului de la inculpat a sumei de 20.200 lei în calitate de cheltuieli judiciare suportate în cadrul cauze penale, în rest sentința să rămână fără modificări.

În motivarea apelului procurorul a solicitat de a-l recunoaște culpabil pe Prosped Piotr de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin.(4) Cod penal și de a-i aplica o pedeapsă, sub formă de închisoare pe un termen de 14 ani, considerînd-o pe cea stabilită de prima instanță insuficientă.

Totodată acuzarea a solicitat a dispune încasarea de la inculpat a mijloacelor financiare în mărime de 20200 lei, în calitate de cheltuieli judiciare, surse financiare folosite pentru efectuarea expertizelor judiciare.

Deși instanța de judecată corect a ajuns la concluzia de vinovăție a inculpatului și i-a aplicat o pedeapsă în limitele prevăzute de norma penală, acuzarea de stat consideră că instanța incorect a ajuns la concluzia de a nu încasa cheltuielile judiciare, ceea ce constituie costul pentru efectuarea expertizelor judiciare .

A reținut că, efectuarea expertizelor a fost dispusă de organul de urmărire penală, fiind o acțiune procesuală ce ține de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării.

Partea acuzării în susținerea poziției sale s-a referit la prevederile articolelor 143 alin. (1), 227-229 Cod de procedură penală, coroborate cu circumstanțele speței și a considerat că instanța de fond era obligată să încaseze de la inculpat în beneficiul statului suma de 20.200 lei, sumă de bani plătită experților pentru efectuarea expertizelor în cadrul cauzei penale instrumentate în privința condamnatului.

3.2 Sentința a fost contestată cu apel și de avocata Odetta Dzicovscaia în interesul inculpatului care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri cu achitarea inculpatului din motiv că fapta nu a fost săvârșită de către el.

În motivarea apelului avocata a invocat, că fiind audiat pe parcursul cercetării judecătorești, inculpatul vina în săvârșirea infracțiunii nu a recunoscut-o cum nu a recunoscut-o nici pe parcursul urmăririi penale și susținea că nu este vinovat în săvârșirea infracțiunii, ba mai mult ca atât susține că fiul XXXXX în procesul atacului de epilepsie a căzut singur peste pat cu burta în jos ținând cuțitul în mâna stângă a sa cu tăișul spre sine și din nefericire s-a înfipt în cuțit, pricinuindu-și în așa

mod leziunile corporale sub formă de plagă tăiată-înțepată, în urma căreia a survenit decesul victimei.

Menționează, că inculpatul nu a lovit victima cu cuțitul și nici nu a avut intenția de a-l lovi, deoarece este fiul său, iar anterior victima a avut deseori atacuri de epilepsie, unde inculpatul i-a acordat ajutor până la revenire după atac. Victima deseori singur spunea că o să facă ceva cu sine și „degrabă o să scăpați de mine”.

A mai indicat, că succesorul părții vătămate, Prosped Liubovi, a declarat instanței de judecată, că inculpatul nu este vinovat în săvârșirea infracțiunii și fiul-victima, aflându-se în atacul de epilepsie singur și-a produs lovitura cu cuțitul în abdomen când a căzut peste pat cu cuțitul în mână.

S-a referit și la declarațiile martorilor audiați pe parcursul cercetării judecătorești: Cațer Marina; Cațer Gheorghe, Tâlmaci Nicolae, care primii au fost prezenți în gospodăria inculpatului și care au relatat, că vorbind cu victima, ultimul nu a spus că inculpatul l-a înfipt cu cuțitul, ba mai mult ca atât martora Cațer Marina singură a apelat poliția, însă nu a indicat că inculpatul l-a înfipt cu cuțitul pe XXXXX.

Consideră că pe parcursul cercetării judecătorești nu au fost acumulate probe directe care ar indica că inculpatul a săvârșit fapta ce i s-a incriminat și din aceste motive solicita achitarea inculpatului pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de către el.

3.3 Inculpatul a contestat cu apel sentința, prin care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri noi de achitare a sa, deoarece fapta nu a fost comisă de el.

În motivarea apelului a invocat că nu este vinovat în comiterea infracțiunii, fiul său era bolnav de epilepsie din anul 2014, și singur în momentul de acces de epilepsie a căzut cu cuțitul în mână.

Totodată, la data de 17.09.2019 de către inculpat au fost depuse cereri împotriva administrației instituțiilor penitenciare referitoare la condițiile de detenție, cu reducerea pedepsei, invocând faptul, că a fost deținut în arest preventiv în Penitenciarul nr. 11 Bălți începând cu luna ianuarie 2019 și până în prezent, astfel instituția în care s-a deținut nu corespunde cerințelor minimale și standardelor R. Moldova și normelor internaționale, fapte confirmate prin rapoartele Comitetului pentru combaterea torturii din 04.01.2018 și a Departamentului de Stat a SUA referitor la încălcarea dreptului fundamental al omului. Astfel a invocat încălcarea în Penitenciarul nr. 11 Bălți de către administrația instituției a normelor cu privire la spațiul locativ necesar și supraaglomerarea celulelor.

A solicitat aplicarea în privința sa a prevederilor art. 385 Cod procedură penală cu reducerea pedepsa prin calcularea a 1 zile de arest preventiv la două zile de închisoare, precum și reducerea pedepsei prin prisma art. 473¹ și 473³ Cod procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 08 iulie 2020, apelul procurorului, avocatului Odetta Dzikovscaia în interesul inculpatului și a inculpatului au fost respinse ca nefondate, sentința s-a menținut fără modificări.

Conform art. 385 Cod de procedură penală s-a redus pedeapsa închisorii calculând 2 zile de închisoare pentru 1 zi de arest preventiv, cu 145 zile în privința lui Prosped Piotr.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, just ajungând la concluzia privind vinovăția lui Prosped Piotr în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (4) Cod penal.

Instanța de fond întemeiat a pus la baza sentinței de condamnare declarațiile succesului părții vătămate Prosped Liubovi, a martorilor Angheni Olga, Vitic Petru, Cațari Gheorghe, Ciuperca Dumitru, Talmaci Nicolai, Cațari Marina, Cațari Silvia, precum și probele scrise care au fost cercetate în instanța de fond și suplimentar în instanța de apel.

Ce ține de solicitarea avocatului apelant și a inculpatului privind achitarea acestuia, nu a fost admisă, or s-a constatat, că respectiva poziție este combătută prin probele cercetate pe parcursul procesului penal, care formează un ansamblu probatoriu, prin care se dovedește pe deplin vinovăția inculpatului, fiind totalmente combătute argumentele invocate în cererile de apel depuse în interesele inculpatului.

Instanța de apel nu a reținut poziția părții apărării că, victima în procesul uni acces de epilepsie de care acesta suferea, singur și-a cauzat leziunile corporale în rezultatul cărora a decedat, or, această poziție se combate prin extrasul întocmit de expertul judiciar Panici A. conform căruia, urmează că *”decesul XXXXX a survenit în urma plăgii tăiat-înțepate penetrante a abdomenului cu lezarea ficatului și intestinului subțire cu hemoragie masivă și dezvoltarea șocului posthemoragic la ce indică datele necropsiei cadavrului și documentele medicale; leziunile au putut fi cauzate prin acțiunea unui corp tăietor-înțepător, posibil prin lovire cu cuțitul și se califică ca vătămări corporale Grave, periculoase pentru viață; dintre leziunile corporale depistat și cauza decesului se prevede o legătură causală directă”* (f.d.59)

Ce ține de pedeapsa stabilită inculpatului, pedeapsa este echitabilă faptei infracționale săvârșite, fiind în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale și consideră că va atinge scopul de corectare și reeducare a lui Prosped Piotr, careva temeiuri de modificare a sentinței în latura pedepsei nu au fost stabilite.

Cu referire la apelul declarat de acuzatorul de stat care a contestat sentința instanței de fond în latura respingerii solicitării procurorului de încasare a cheltuielilor judiciare în sumă de 20.200 lei suportate în cadrul cauzei penale la

efectuarea raporturilor de expertiză judiciară, costul expertizelor judiciare fiind suportate din contul bugetul de stat, instanța de apel le-a respins în conformitate cu prevederile art. 143, 227-229, Cod de procedură penală, din motiv că inculpatul a fost condamnat la închisoare pe un termen de 12 ani și 6 aluni, este de o vârstă înaintată (62 ani), nu este încadrat în câmpul muncii, cu o situație materială slabă și încasarea sumei de 20.200 lei ar complica situația sa și a familiei sale

Cu referire la cererea inculpatului depusă în ordinea prevăzută de art. 385 Cod procedură penală, ce ține de condițiile de detenție contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale din Penitenciarul nr.11, instanța de apel a reținut, că Prosped Piotr în plângerea înaintată a invocat aflarea sa pe parcursul unei perioade de timp în Penitenciarul nr. 11 Bălți și Penitenciarul nr. 13 Chișinău nerespectarea normelor spațiului locativ și a considerat că, au depășit nivelul inevitabil de suferință inerent detenției și au atins pragul de severitate contrar art. 3 din Convenție, aceste condiții fiind suficiente pentru constatarea încălcărilor admise în penitenciarul vizat.

Conform prevederilor art.385 alin. (5) CP, în cazul constatării încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, reducerea pedepsei se va calcula în felul următor: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv. Astfel, s-a dispus calcularea termenului pedepsei stabilite lui Prosped Piotr începând cu data de 08.07.2020 cu includerea în termenul pedepsei a duratei ținerii în stare de arest de la 16.01.2019 până la 08.07.2020 cu admiterea cererii condamnatului și în baza art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală reducerea pedepsei cu 145 zile, calculând două zile închisoare pentru o zi de arest preventiv.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul și avocatul Pleșca Grigore în interesele inculpatului au atacat-o cu recurs ordinar, solicitând casarea deciziei.

6.1 Procurorul a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6 Cod de procedură penală, solicitând casarea parțială a deciziei, cu încasarea în contul statului de la inculpat a cheltuielilor de judecată în sumă de 20.200 lei.

În motivare recurentul a indicat că, acuzarea nu este de acord cu poziția instanței de apel, fiind vădit ilegală și absolut nefondată în latura respingerii cerinței de încasare din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată, ele fiind probate prin prezentarea înscrisurilor care confirmă cheltuielile pentru efectuarea expertizelor.

Invocând prevederile art. 143, 227-228 Cod de procedură penală, cheltuielile de judecată sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi suportat.

6.2 Avocatul Pleșca Grigore în numele inculpatului, a înaintat recurs ordinar, fără a invoca prevederile art. 427 Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei și dispunerea achitării inculpatului.

În motivarea recursului a indicat că, inculpatul nu este vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate, fiul său în procesul atacului de epilepsie a căzut singur cu cuțitul în mîna și s-a înfipt.

De asemenea, martorul Cațer Gheorghe a indicat că cuțitele, care au fost găsite la domiciliul victimei au fost strânse și învelite într-o cămașă, fără a fi împachetate și sigilate, motiv pentru care, aceste cuțite nu pot fi admise ca probă.

Nevinovăția inculpatului este susținută și de declarațiile martorilor Cațer Marina, Cațer Gheorghe, Talmîc Nicolae și de succesorul părții vătămate Prosped Liubov.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

7.1 Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar al procurorului, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind cheltuielile judiciare în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală, corect ținând cont de prevederile art. 385 alin. (1) pct. 14), 227 alin. (1) și (3), 141 Cod de procedură penală, care prescriu expres că la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare, suportate pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Colegiul penal găsește vădit nefondată revendicarea procurorului în partea ce ține de pretinsa încălcare admisă de instanța de apel, prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, dat fiind că, în dispoziția art. 143 alin. (1) Cod de procedură penală, este stipulat expres că expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea circumstanțelor enumerate în aliniatul nominalizat, inclusiv și în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul. Art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală prevede că plata pentru expertizele judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul bugetului de stat.

Pe lângă aceasta, recursul ordinar, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei în latura cheltuielilor judiciare. Însă, pornind de la relevanțele art. 229 alin. (1) și (3), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Argumentul recurentului precum că alin. (2) al art. 143 Cod de procedură penală, conform căruia, plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat, este nerelevant pentru situația dată, deoarece legea nu prevede expres încasarea acestor cheltuieli de la inculpat în folosul statului, nu se menționează că în cazul dat a fost efectuat raport de constatare tehnico- științifică ce se prevalează la art. 139-141 Cod de procedură penală.

Prin urmare, corect instanța de apel a consemnat în partea descriptivă a deciziei adoptate despre faptul că, expertizele judiciare au fost folosite de partea acuzării pentru a-l incrimina pe inculpat.

În viziunea instanței de recurs concluziile expuse pe larg de către instanța de apel în decizia sa referitor la cheltuielile de judecată pentru expertize, sunt juste iar criticile recurentului nu constituie temeiuri de a răsturna situația în prezenta cauză, ce ar necesita intervenția instanței ierarhic superioare, în sensul casării hotărârii judecătorești adoptate de instanța de apel. Reținând prevederile sus menționate, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de procuror și, potrivit legii decide inadmisibilitatea lui, ca fiind vădit neîntemeiat.

7.2 Colegiul penal constată că avocatul în recursul său nu invocă nici un temei de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă, critică vinovăția acestuia, solicitând achitarea inculpatului din motiv că nu sunt prezente elementele infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (4) Cod penal.

Analizând argumentele invocate de partea apărării, raportate la solicitarea de mai sus și la conținutul cererii de recurs, Colegiul Penal constată că acestea nu se întemeiază pe o analiză concretă bazată pe prevederi legale. Desfășurând această concluzie, instanța menționează că recursul declarat de avocatul Pleșca Grigore este mai degrabă un „*apel deghizat*”, decât un „*efort conștiincios de a corecta o eroare judiciară*”, care se bazează în mod esențial pe niște argumente necoerente și pur declarative despre netemeinicia sentinței. De altfel, în prezent nu există careva „*circumstanțe cu caracter substanțial și convingător*”, care să justifice ingerința în hotărârea instanței de apel, în partea stabilirii vinovăției inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (4) Cod penal și a individualizării pedepsei.

Respectiv, Colegiul ține să noteze că, de principiu, instanța de recurs preia spre examinare doar acele critici, care sunt corespunzător argumentate de recurent, cu arătarea legăturii cauzale dintre eroare de drept pretinsă că a fost admisă de instanța ierarhic inferioară și circumstanța de fapt a cauzei căreia aceasta se circumscrie. Mai mult ca atât, instanța de recurs verifică legalitatea și temeinicia actului judecătoresc întocmit de instanța de apel, la rândul său legalitatea sentinței este verificată de instanța de apel.

Din conținutul cererii de recurs se constată că apărătorul inculpatului invocă doar declarațiile martorilor ce relatează evenimentele întâmplate din discuțiile acestora cu inculpatul.

Toate alegațiile avocatului referitor la modul cum s-a accidentat fiul inculpatului și relatările indirecte a martorilor, în opinia Colegiului sunt declarative și vădit nefondate, neexistând o legătură cauzală între criticele recurentului și solicitarea de achitare a inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (4) Cod penal.

Instanța de apel a verificat corectitudinea procedurii de judecare a cauzei ce-l vizează pe Prosped Piotr și a constatat că aceasta este perfect legală, iar prima instanță a respectat cu rigurozitate prevederile legii procesual-penale în acest sens. Or, fiind verificată legalitatea sentinței, instanța de apel în subsidiar a reiterat că, corect în cauză au fost aplicate regulile de judecare și corect a fost stabilită vinovăția inculpatului de cele incriminate acestuia prin rechizitoriu.

Alăturat celor expuse, Colegiul mai ține să noteze că susține *ad integrum* soluția instanței de apel în partea individualizării pedepsei, notând că, însăși scopul acesteia stipulat în art. 61 Cod penal de legislator, prevede că pedeapsa este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare aplicată în privința condamnaților, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea infractorilor, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestora, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

În final, Colegiul consideră oportun de a se referi și la jurisprudența constantă a Curții Europene, prin care s-a statuat cu titlul de principiu că instanțele judecătorești trebuie să-și motiveze deciziile în temeiul art. 6§1 al Convenției (a se vedea în acest sens cauza Ruiz Torija vs. Spain, 9 decembrie 1994, §29). Totuși, instanțele nu sunt obligate să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument al părților, mai cu seamă dacă el este invocat în mod repetat, iar extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei și circumstanțele cauzei. Or, în opinia Curții, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art. 6 din

Convenție (a se vedea în acest sens cauza Bachowski v. Polonia din 02.11.2010).

Având în vedere considerentele menționate în partea descriptivă a prezentei decizii și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul Penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-419 Cod de procedură penală, iar argumentele din recursurilor ordinare declarat de avocatul Pleșca Grigore în numele inculpatului și de procuror, sunt vădit neîntemeiate.

8. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Dubăsari Valeriu și avocatul Pleșca Grigore în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 iulie 2020, în cauza penală privindu-l pe PROSPED Piotr XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 15 decembrie 2020.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion